

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor

HOTĂRÂREA nr. 3-23/2024

mun.Chișinău

08 noiembrie 2024

Colegiul disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, având în componența sa:

Președinte - Vladislav Guțan;

Membrii - Octavian Lazarev, Victor Comerzan, Oleg Televca, Pavel Țurcan, Elena Cazacov, Alexandru Lozan

examinând în ședință publică contestația cet. XXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2023, adoptată în urma examinării sesizării depuse de petent, privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Victoria Furtună,-

CONSTATĂ:

La xx.xx.2022 Inspecția procurorilor a înregistrat conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor sesizarea cet. XXXXXX, parvenită de la Consiliul Superior al Procurorilor, privind tragerea la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura Anticorupție, Victoria Furtună, pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu la examinarea plângerii penale din xx.xx.2022 și neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a legislației în vigoare.

Autorul sesizării invocă, că la xx.xx.2022 procurorul în Procuratura Anticorupție, Victoria Furtună, examinând plângerea lui din xx.xx.2022, privind comiterea infracțiunii de către persoanele cu statut public din cadrul Curții de Apel Chișinău, care au examinat cauza penală în privința lui, neîntemeiat a refuzat examinarea acesteia în ordinea prevederilor art.274 din Codul de procedură penală.

Totodată, a fost informat greșit că are dreptul de contestare a hotărârii în ordinea art.265 alin. (2) din Codul de procedură penală, informație care poate fi considerată ca acțiune înșelătoare în mod intenționat, cu scopul de a urma calea unei proceduri inexistente.

În cadrul verificării sesizării, în explicațiile oferite, procurorul Victoria Furtună a comunicat că, la xx.xx.2022 Procuratura Anticorupție a înregistrat plângerea cet. XXXXXX, privind comiterea de către angajații Curții de Apel Chișinău, a infracțiunilor prevăzute de art.303, 310, 327 și 329 din Codul penal.

Prin ordonanța din xx.xx.2022, s-a refuzat în examinarea plângerii în ordinea

prevederilor art. 274 din Codul de procedură penală, în motivarea ordonanței, a indicat că, „...Potrivit dispoziții art.265 alin.(l) din Codul de procedură penală, „ organul de urmărire penală este obligat să primească plângerile sau denunțurile referitoare la infracțiunile săvârșite, pregătit sau în curs de pregătire chiar și în cazul în care cauza nu este de competența lui... ”.

Ordonanța emisă se prezumă a fi legală, deoarece nu este anulată.

Prevederile art.265 din Codul de procedură penală nu trebuie confundate cu alte legi și nici nu pot fi aplicate în situația pretinsă de petiționarul XXXXXX de vreme ce legiuitorul a reglementat prin această prevedere legală obligativitatea organului de urmărire penală și anume de a reacționa, primi și examina plângerile sau denunțurile doar referitoare la infracțiuni.

În context, în plângerea adresată Procuraturii Anticorupție se invocă pretinsa săvârșire a unor infracțiuni în viziunea petiționarului, tară a exista o bănuială rezonabilă privind comiterea acesteia or, circumstanțele invocate de petiționar, urmează a fi elucidate odată cu fondul cauzei în procesul realizării dreptului la un recurs efectiv.

Prin urmare, necesită de a fi delimitată o plângere a cărei obiect și conținut constituie diferende sau disensiuni și care doar în opinia persoanei reprezintă infracțiune, de plângerile penale sincere sau denunțurile pozitive care cu adevărat se referă la infracțiuni, în primul caz, după o analiză minuțioasă și determinării lipsei caracterului penal, organul de urmărire penală nu are vreo competență de a soluționa plângerea și necesită să ia o atitudine doar prin readresarea acesteia instituției/ organului competent în vederea examinării ei prin prisma altor legii, iar în a doua situație, atunci când circumstanțele cazului cu adevărat o cer, organul de urmărire penală este obligat să primească plângerile sau denunțurile, avându-se în vedere că legea procesuală penală poate fi aplicată doar în desfășurarea procesului penal și doar atunci când real s-a săvârșit o infracțiune prevăzută de legea penală.

În concluzie, plângerea petiționarului XXXXXX se identifică a fi una părtinitoare, iar primirea plângerii și pornirea urmăririi penale nu poate avea loc după bunul plac și la indicația petiționarului, pentru care pretexte procurorul va respinge plângerea petiționarului cu privire la pornirea urmăririi penale privind comiterea infracțiunilor prevăzute de art.303, 310, 327 și 329 din Codul penal de către angajații Curții de Apel Chișinău, din motivul netemeinicii ei, considerând astfel că drepturile și libertățile petiționarilor garantat de art.6 din Convenția Europeană, art.20 din Constituție, nu au fost încălcate.

La xx.xx.2022, în Procuratura Anticorupți a parvenit plângerea avocatului XXXXXX, în interesul petiționarului XXXXXX, în ordinea prevederilor art.299¹ din Codul de procedură penală, împotriva ordonanței din xx.xx.2022.

Prin ordonanța procurorului ierarhic superior, din xx.xx.2022, s-a respins plângerea înaintată, ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea soluției emise, s-a indicat că „...procurorul corect a argumentat ordonanța, din xx.xx.2022, menționând faptul că organul de urmărire penală este obligat să primească plângerile sau denunțurile referitoare la infracțiunile săvârșite, pregătite

sau în curs de pregătire chiar și în cazul în care cauza nu este de competența lui. La caz, obiectiile petiționarului urmează a fi examinate în cadrul cauzei penale în care ultimul este vizat, sau în procedura unui recurs efectiv în instanța națională, sau internațională. Or obligativitatea organului de urmărire penală este anume de a reacționa, primi și examina plângerile sau denunțurile doar referitoare la infracțiuni... ”.

Nefiind de acord cu ordonanțele procurorilor, petiționarul a înregistrat, în ordinea prevederilor art.313 din Codul de procedură penală, o plângere la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, prin care a solicitat examinarea legalității ordonanțelor din xx.xx.2022 și xx.xx.2022.

Referitor la aplicarea prevederilor Codului de procedură penală, care au fost declarate neconstituționale. Aferent alegațiilor, precum că în speța examinată, s-au aplicat norme procesuale, care au fost declarate neconstituționale, a menționat că într-adevăr art.265 alin.(2) din Codul de procedură penală a fost declarat neconstituțional prin Hotărârea Curții Constituționale din 19.03.2019 însă la 06.02.2020 a fost aprobate modificări la Codul de procedură penală, astfel încât art.265 alin.(2) are următorul cuprins „...Refuzul organului de urmărire penală de a primi plângerea sau denunțul privind pregătirea ori săvârșirea unei infracțiuni poate fi contestat de către persoana care a depus plângerea sau denunțul conform art. 298 și, respectiv, art.299¹ la procuror sau, după caz, la procurorul ierarhic superior, în termen de 15 zile de la data la care i s-a adus la cunoștință ordonanța respectivă. Ordonanța procurorului sau a procurorului ierarhic superior poate fi contestată la judecătorul de instrucție în termen de 10 zile de la data la care i s-a adus la cunoștință ordonanța respectivă...”.

Prin urmare, norma procesuală penală la care face referire petiționarul, se atribuie redacției Legii vechi, până la survenirea modificărilor legislative, iar începând cu data de 07.04.2020, art.265 alin.(2) din Codul de procedură penală, a fost înlocuit cu textul menționat supra, care este în vigoare până în prezent.

În urma verificării sesizării, Inspekția procurorilor nu a identificat temeiuri pentru tragerea la răspundere disciplinară a procurorului Victoria Furtună. Drept urmare, prin decizia din xx.xx.2022, s-a dispus încetarea procedurii disciplinare împotriva procurorului menționat, întrucât nu au fost găsite elemente care să justifice sancționarea disciplinară.

Nefiind de acord cu soluția Inspekției procurorilor autorul sesizării a contestat-o în ordinea art. 49 alin. (4) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură la Colegiul de disciplină și etică, care prin Hotărârea nr. 3-123/2022 din 13.10.2022 a respins-o, menținând decizia Inspekției procurorilor din 04.08.2022.

La xx.xx.2022, cetățeanul XXXXXX a depus o contestație la Consiliul Superior al Procurorilor, solicitând anularea hotărârii Colegiului de disciplină din xx.xx.2022 și a deciziei Inspekției procurorilor din xx.xx.2022.

Prin hotărârea nr.1-114/2023 din 27.06.2023, Consiliul Superior al Procurorilor a admis contestația cetățeanului XXXXXX, casând hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-123/2022 din 13.10.2022 și decizia Inspekției procurorilor din xx.xx.2022, privind încetarea procedurii disciplinare față de procurorul Victoria Furtună din cadrul

Procuraturii Anticorupție, din lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

Procedura disciplinară a fost restituită Inspecției Procurorilor pentru efectuarea investigațiilor suplimentare și pentru a contribui la stabilirea adevărului, identificând datele concludente care ar permite stabilirea existenței sau inexistenței elementelor unei abateri disciplinare.

Consiliul Superior al Procurorilor a subliniat că aprecierile făcute nu sunt sustenabile, întrucât nu au fost suficient motivate și probate în cadrul verificărilor efectuate de Inspecția Procurorilor și de instanța disciplinară.

De asemenea, Consiliul Superior al Procurorilor a subliniat că este indiscutabilă necesitatea unei conduite corespunzătoare din partea unui procuror, ancorată în certitudinea că acesta este onest și, desigur, că modul în care își îndeplinește atribuțiile de serviciu respectă cele mai înalte standarde de diligență.

Inspectorul, conform Regulamentului privind organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției Procurorilor, aprobat prin Ordinul Procurorului General nr.19/35 din 29.07.2016, are obligația, în cadrul verificării sesizării, să întreprindă toate măsurile necesare pentru a verifica faptele invocate de autorul sesizării și pentru a stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare.

În cadrul efectuării investigațiilor suplimentare, Inspecția Procurorilor a stabilit că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din xx.xx.2023, plângerea depusă în temeiul art. 313 din Codul de procedură penală de către avocatul XXXXXX, în interesele cetățeanului XXXXXX, împotriva ordonanței procurorului din Procuratura Anticorupție, Victoria Furtună, din xx.xx.2022, privind refuzul de a examina plângerea petiționarului XXXXXX în conformitate cu prevederile art. 274 din Codul de procedură penală, prin care a solicitat examinarea sub prisma prevederilor art. 303, 310, 327 și 329 din Codul penal, a acțiunilor Curții de Apel Chișinău și a ordonanței procurorului-șef interimar al Procuraturii Anticorupție, Elena Cazacov, din xx.xx.2022, privind respingerea plângerii avocatului XXXXXX, în interesele cetățeanului XXXXXX, depusă împotriva ordonanței procurorului Victoria Furtună, din xx.xx.2022 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Procurorul Victoria Furtună a comunicat suplimentar că plângerea depusă la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, la xx.xx.2022, de către avocatul XXXXXX, în interesele cetățeanului XXXXXX, în conformitate cu prevederile art.313 din Codul de procedură penală, prin care se solicita examinarea legalității ordonanțelor procurorilor din xx.xx.2022 și xx.xx.2022, a fost respinsă de instanța de judecată pe xx.xx.2023, ca fiind neîntemeiată. Motivul respingerii a fost că circumstanțele invocate de petiționar urmau a fi elucidate în cadrul fondului cauzei, în procesul realizării dreptului la un recurs efectiv.

Încheierea judecătorului de instrucție a fost contestată de avocatul XXXXXX, în interesele cetățeanului XXXXXX, la Curtea de Apel Chișinău. Cu toate acestea, din cauza faptului că cet. XXXXXX a recuzat completul Curții de Apel, ședința a fost reprogramată pentru xx.xx.2023.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2023, recursul petiționarului împotriva încheierii judecătorului de instrucție din xx.xx.2023 a fost respins ca

inadmisibil, astfel că ordonanțele procurorilor din xx.xx.2022 și xx.xx.2022 au fost menținute.

Ca urmare a verificării suplimentare a sesizării, Inspecția Procurorilor a decis, prin Decizia din xx.xx.2023, să încheie procedura disciplinară împotriva procurorului din Procuratura Anticorupție, Victoria Furtună, întrucât nu au fost identificate suficiente motive care să justifice tragerea acestuia la răspundere disciplinară.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor, cet. XXXXXX, a depus la xx.xx.2023 contestație împotriva acesteia și a solicitat Colegiului de disciplină și etică anularea deciziei, calificând-o ca ilegală și neîntemeiată. În susținerea contestației depuse, petentul consideră că, inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor a examinat cu superficialitate sesizarea depusă și nu a apreciat corect circumstanțele invocate în actul de sesizare.

În motivarea contestării, autorul a menționat *inter alia* argumentele invocate în plângerea inițială, adăugând că, „...*nu este de acord cu decizia din xx.xx.2023, or, consideră că această soluție a Inspecției procurorilor este neîntemeiată ba mai mult, adoptată cu încălcări procedurale...*”.

Conform prevederilor art.49 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, în cazul în care rezultatele verificării sesizării nu identifică nici un temei de tragere la răspundere disciplinară, inspectorul, printr-o decizie motivată, încetează procedura disciplinară.

Decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării în termen de 10 zile de la data recepționării deciziei, la Colegiul de disciplină și etică (în continuare Colegiu).

Din actele cauzei disciplinare se desprinde că, autorul sesizării a respectat termenul de exercitare a căii de atac împotriva deciziei Inspecției procurorilor.

Studiind contestația dlui XXXXXX și actele administrate la dosarul disciplinar, verificând argumentele expuse, Colegiul este de părere că contestația depusă urmează a fi respinsă, deoarece sesizarea depusă inițial este vădit neîntemeiată.

Cu referire la caz, Colegiul constată că Inspecția procurorilor a acordat o apreciere justă circumstanțelor cauzei. Astfel, în acțiunile procurorului Victoria Furtună, nu au fost stabilite careva temeuri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de către acesta a unei abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la Procuratură.

Colegiul reiterează, că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt care, în cazul examinat, nu a putut fi probat.

Sub aspectul laturii subiective, Colegiul reține că în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare în acțiunile

procurorului vizat.

Totodată, Colegiul apreciază critic alegațiile petentului și stabilește, că procurorul menționat și-a desfășurat activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează (art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură), adoptând hotărârile analizate, reieșind din propria sa convingere, având la bază un anumit material probator, care i-a permis să adopte și să mențină hotărârile în cauză, circumstanțe care nu pot servi temei pentru tragerea lui la răspundere disciplinară.

Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului, legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Într-o altă ordine de idei, necesită a fi subliniat faptul, că Colegiul de disciplină și etică nu examinează legalitatea însăși a actelor dispuse în cadrul examinării petițiilor, în cadrul urmăririi penale, reprezentării acuzării în instanța de judecată, dar verifică și se expune asupra modului în care decide un procuror să acționeze într- o speță concretă și corespunderea acestui mod - legilor și actelor normative în vigoare ce reglementează conduita profesională a procurorului.

Pe aceeași dimensiune, urmează de remarcat faptul că dezacordul cu hotărârile emise de către procuror pe caz, nu poate servi temei pentru tragere la răspundere disciplinară, cu atât mai mult, că în condițiile prevederilor art. 13 din Legea cu privire la procuratură și ale Codului de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior și a instanței judecătorești.

Exercitarea unui control asupra legalității sau a temeiniciei modului de soluționare a procesului penal în speță de către procurorul vizat nu este posibilă în cadrul procedurii reglementate de dispozițiile Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură.

Respectarea principiului independenței decizionale este esențială în cadrul procedurilor disciplinare, ceea ce implică faptul că analiza acestor decizii nu poate fi realizată de Colegiul de etică și disciplină. Această verificare este rezervată exclusiv autorităților ierarhic superioare și, după caz, instanțelor de judecată, care exercită controlul judiciar.

În acest context, prin Decizia Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2023, recursul petiționarului împotriva încheierii judecătorului de instrucție din xx.xx.2023 a fost declarat inadmisibil, menținându-se ordonanțele procurorilor din xx.xx.2022 și xx.xx.2022.

În concluzie, Colegiul constată că alegațiile și omisiunile prezentate în cadrul acțiunii disciplinare vizează în mod specific modul în care procurorul de caz a gestionat cauza, urmat de decizia procurorului ierarhic superior. De asemenea, aceste acțiuni sunt supuse unei evaluări în cadrul controlului judiciar, proces care a fost efectuat în conformitate cu normele stabilite.

De asemenea, Colegiul constată că celelalte argumente prezentate în contestația depusă nu sunt relevante, întrucât nu indică o încălcare esențială sau o aplicare greșită a

normelor de drept material sau procedural. Prin urmare, acestea nu constituie un temei pentru anularea deciziei contestate și vor fi respinse.

Având în vedere cele expuse, în conformitate cu prevederile art.49 alin.(4) din Legea Republicii Moldova nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, pct.776 sbpct.1) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14.09.2016 și modificat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12- 13/17 din 24.01.2017, Colegiul,-

HOTĂRĂȘTE:

1. A respinge contestația depusă de cet. XXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2023, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Victoria Furtună

2. Hotărârea Colegiului poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acesteia.

**Președinte al
Colegiului de Disciplină și etică**

semnat

Vladislav GUȚAN